

СОННУ ЗЕМЛЮ ТИША М'ЯКО ОПОВИЛА

Помірно

1. Сон_ ну зем_ лю ти_ ша м'я_ ко о_ по_ ви_ ла,
2. Сві_ ло про_ ме_ нис_ те мо_ рок вми_ть про_ гна_ ло,

роз_ сип зір_ сріб_ ляс_ тих ми_ го_ тить вго_ рі, та між ни_ ми рап_ том
прав_ до_ ю свя_ то_ ю вхо_ дить у сер_ ця. З ра_ діс_ тю при_ ма_ йте

зір_ ка по_ я_ ви_ лась – й не_ бо_ звід ве_ лич_ ним сяй_ вом за_ го_ рівсь.
віс_ тку див_ ну, слав_ ну – й бу_ де_ те щас_ ли_ ві з Бо_ гом все жит_ тя.

Приспів

Виф_ ле_ ем_ ська зір_ ко, сяй на у_ весь наш рід_ ний край,

ра_ діс_ но всім лю_ дям спо_ ві_ щай з ви_ сот, що ро_ дивсь Спа_ си_ тель, що ро_

_ дивсь Хрис_ тос! Виф_ ле_ ем_ ська зір_ ко, сяй

на у_ весь наш рід_ ний край, віч_ ну Бо_ жу бла_ го_ дать про_

лий на всіх, щоб пі зна_ ли лю_ ди щас_ тя у Хрис_ ті. у Хрис_ ті.